

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการฝึกพัตต์ โดยใช้และไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยฝึกของนักกอล์ฟสมัครเล่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกอล์ฟสมัครเล่นที่สมัครใจ มีแต่้มต่อตั้งแต่ 13 – 24 จำนวน 60 คน นำมาทดสอบการพัตต์ลูกกอล์ฟของคลีเวิร์ท เรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย แล้วจับคู่ นักกอล์ฟที่คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน จับเป็นคู่ จำนวน 20 คู่ สุ่มโดยการการจับฉลากเข้ากลุ่มๆละ 20 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้อุปกรณ์ช่วยฝึกพัตต์ กลุ่มทดลองที่ 2 ไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยฝึกพัตต์ ให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มฝึกพัตต์ทุกวันๆละ 40 นาที ฝึกติดต่อกัน และทำการทดสอบความสามารถในการพัตต์เมื่อสิ้นสุดการฝึกในสัปดาห์ที่ 1, 2, 3 และ 4 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window Version 11 เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยของลำดับที่ ค่า U – test และทดสอบความแตกต่าง โดยวิธีของ แมนท์ - วิทนีย์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการพัตต์กอล์ฟ ของกลุ่มใช้อุปกรณ์ช่วยฝึกพัตต์ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยฝึกพัตต์ ภายหลังจากฝึกในสัปดาห์ที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภายหลังจากฝึกพัตต์ในสัปดาห์ที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และรวมภายหลังจากฝึกในสัปดาห์ที่ 1 – 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถในการพัตต์กอล์ฟ ภายหลังจากฝึกในสัปดาห์ที่ 1 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพียงแต่ค่ามัธยฐานของกลุ่มใช้อุปกรณ์ช่วยฝึกพัตต์ดีกว่ากลุ่มไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยฝึกพัตต์ ($65 > 60$)

ดังนั้น อุปกรณ์ช่วยฝึกพัตต์ จึงเป็นอุปกรณ์ที่มีประโยชน์สำหรับการฝึกพัตต์ของนักกอล์ฟ โดยเพิ่มความสามารถการพัตต์ภายหลังจากฝึกตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2, 3 และ 4

The purpose of the present experimental research was to compare the effect of putting training of golf amateurs with without training aids. The sample consisted of 60 golf amateurs who volunteered to participate and had previously made handicap between 13 and 24. The volunteers were tested for golf putting using Clevert's putting test. The scores they made on the test were arranged in order and then, paired. Only 40 of them who made equal scores or nearly equal scores were organized into 20 pairs. They were further organized into 2 groups of 20 each, with and without training aids. The two groups practiced putting daily under close supervision of the present researcher for 40 minutes a day, for 4 weeks. At the end of each week they were test for putting skill. The results were analyzed by means of an SPSS/PC+ Program for Windows Version 11 for arithmetic mean, standard deviation, median, mean rank, and the Mann-Whitney U-Test.

The findings:

1. At the end of the second and third weeks, the with-training-aids group's putting ability significantly surpassed that of the without-training-aids group at the .05 level, and at the .001 level at the end of the 4th week. The overall superiority of the with-training-aids group over its counterpart at the ends of 1st - 4th weeks was at the .01 level of significance.

2. Both groups' putting ability was not significantly different at the end of the 1st week, except that the with-training-aids group's median was higher than that of the without-training-aids group (65>60).

It is therefore suffice to conclude that training aids are beneficial to putting practice of golfers. They can help enhance putting ability after training, and in this experiment, from the second week onwards till the end of the 4th week.